إعلام: المركز العربي للحريات الاعلامية والتنمية والبحوث

تقرير رقم 279

رصد التحريض والعنصرية في وسائل الإعلام الإسرائيلية

في الفترة الواقعة بين التواريخ 4 آذار 2016 ولغاية 10 آذار 2016

أعد التقرير:

رنا عوايسة

سُمى أبو تاية

التقرير مقدّم لوكالة الأنباء والمعلومات الفلسطينية "وفا" ضمن إطار التعاون بين المؤسستين

تقرير رقم 279

صحيفة "معاريف"؛ بتاريخ 5.3.2016؛ العرب وحشيون، قتلة ومتعطشون للدم" (الملحق الاول)

نشرت صحيفة "معاريف" بتاريخ 5.3.2016 مقالة عنصرية كتبها كالمان ليبسكيند، زعم من خلالها أن العرب "وحشيون، قتلة ومتعطشون للدم" بخلاف اليهود الذين "يتفوقون أخلاقيًا عليهم".

وقال: "هنالك عادة لدينا، في كل مرة يحاولون قتلنا، وهي محاولة تمرير الموضوع. وكأن انشغالنا بشرّهِم يبلبلنا. نحن ننتقل للحديث عن مواضيع تقنية، نحن نبدأ النقاش حول مواضيع قريبة من الموضوع، نحن نسارع بتجاوز الموضوع لموضوعٍ آخر، **المهم أن لا نتحدث عنهم. عن العرب".**

وأضاف: "هذا الأسبوع، وبعد أن دخل جنديان من جيش الدفاع الاسرائيلي عن طريق الخطأ إلى قلنديا وبمعجزة خرجوا أحياءً، تبيّن أن المسؤول عن ذلك هو تطبيق "الويز"، الذي أرشدهم للسفر عبر مخيم اللاجئين الفلسطيني، دون أن يحذرهم من أن المكان خطر. برامج الواقع قضت ساعات وهي تخوض في أمر التطبيق ومحدودياته، كل ذلك كي لا نخوض في الموضوع نفسه. **كي لا نقول أنه ليس الراكبين أو التطبيقات هي من تقتل، انما العرب هم القتلة.** نعم، هذا لا يتوافق مع الصواب السياسي، ولكن من المسموح أن نشذ عنه ولو لمرة كل فترة من الزمن ونقول الحقيقة. **والحقيقة هي أن ثقافة جيراننا تختلف عن ثقافتنا. انهم لا يشبهوننا ونحن ولا نشبههم. لجيراننا العرب يوجد ميل كبير للوحشية، البربرية، العنف، القتل والدم، ولا يجب الخجل من الحديث عن ذلك بصوتٍ عالٍ".**

وقال: "صحيح، كأفراد، أيضًا لدينا يمكن ايجاد أشخاص سيئين، قتلة ووحشيين أو لديهم غريزة شر كبيرة. يوجد كهؤلاء في كل مجتمع. **ولكن الفرق الكبير بين المجتمعات يمكن فحصه عبر السؤال إلى أي مدى يوجد هؤلاء البربريون في هامش المجتمع، والى أي مدى يتنصل المركز منهم.** وبهذا المفهوم من الصعب النقاش حول الحقائق. العرب يتجولون لدينا في البلدة أيضًا دون أي مشكلة، وعندما تأتي ساعة الصلاة يركعون للصلاة بجانب بيتي لأنهم يعرفون أن أحدًا لن يسبب لهم أي سوء. إذا مس بهم سفاح عنيف، عنصري وكاره وحاول الاعتداء عليهم، **لن نجد أبدًا جمهورًا يهوديًا يمكنه من تقطيعهم الى أجزاء ويصفق لهم. هذا ليس متوفرًا لدى جيراننا**. كل واحد منا يعرف أن خطأً في تطبيق الملاحة يدخله الى قرية فلسطينية، قد تكلفه حياته ثمنًا. **ليس لأن خلية لحماس قد تصادفنا. لأن هنالك مارين "عاديين" سيقطعوننا إربًا".**

وأضاف: "يجب أن نذكر ونُذّكر بهذا دائمًا. ليس الراكبين هم من قتلوا الفتية وليس تطبيق الملاحة "ويز" هو من شكل خطرًا على حياة الجنود هذا الأسبوع. **انهم جيراننا العرب، انها وحشيتهم، استعدادهم للقتل، التعطش للدم لديهم. هذه هي كل القصة ويجب التوقف عن الهرب منها".**

صحيفة "يديعوت احرونوت"؛ بتاريخ 8.3.2016؛ نفاق حزب التجمع (الملحق الثاني)

تحت عنوان "المدافعون عن حزب الله" نشرت صحيفة "يديعوت احرونوت" بتاريخ 8.3.2016 خبرا حول دعم اعضاء الكنيست العرب لحزب الله وادانة اعلان السعودية ودول الخليج عن حزب الله كتنظيم ارهابي.

وجاء في العنوان الفرعي: "نفاق حزب التجمع الديموقراطي: يجلسون في الكنيست، يدعمون نصرالله. أعلنت كل من السعودية، البحرين، قطر، الامارات المتحدة، عُمان والكويت أن حزب الله تنظيما ارهابيا. لكن اعضاء الكنيست عن حزب التجمع الديموقراطي والجبهة الديموقراطية للسلام والمساواة اعلنوا عن ادانتهم للقرار" الذي يخدم اسرائيل والولايات المتحدة". رئيس الحكومة نتنياهو يتسائل في الكنيست: "فقدتم عقلكم؟".

صحيفة "إسرائيل اليوم"؛ بتاريخ 8.3.2016؛ التحريض ضد القيادات العربية (الملحق الثالث)

نشرت صحيفة "إسرائيل اليوم" بتاريخ 8.3.2016 مقالة كتبها الاعلامي دان مرغليت، زعم من خلاله أن أعضاء الكنيست العرب يتضامنون مع أعداء إسرائيل.

وقال: "هل سقطتم على رؤوسكم؟"، سأل نتنياهو أمس اعضاء الكنيست العرب الذين دافعوا عن حزب الله في وجه انتقادات السعودية ودول الخليج. لا، إنهم لم يسقطوا على رؤوسهم، بل وضعوا أنفسهم، بوعي وبعيون مفتوحة، على الجانب الآخر للمتراس. لسوء الحظ هذا ليس خطأ، بل قرار واعٍ يسعى الى قطع أي صلة وتعاون ونية حسنة وجهود جسر الهوة بين اليهود والعرب داخل الخط الاخضر. الاشخاص الاكثر ذلاً في

هذه القضية هم اليهود الذين ما زالوا يندمجون في القائمة العربية. القدامى يتذكرون أنه في 1964 أطلق الجنود الاردنيون النار على نعيم يرمياهو الشيوعي الذي كان يعمل في حقول يد حنه (الكيبوتس الشيوعي الوحيد). وصديقه ابراهام غوري الذي خرج لانقاذه تعرض لاطلاق النار وقُتل".

وأضاف: **"اعضاء الكنيست العرب في اغلبيتهم يتضامنون مع أعداء اسرائيل ولا يريدون أن يكون لنا معارف في رهط أو أن نستقبلهم كأطباء في المستشفيات والجامعات والهاي تيك. لأنهم هكذا فقط يستطيعون اقناع الجمهور في الناصرة وبرلين ودبلن بأن اسرائيل هي دولة فصل عنصري. كل ما يشير الى التعاون والحل الوسط هو سيء لهم.** إنهم الورثة الطبيعيون لفلادمير لينين الذي ينسب له القول إنه "كلما كان سيئا أكثر كلما كان الامر في مصلحة الثورة". ليست فقط الاحزاب العربية هي التي زرعت هذا التشويش. فمبادرة نتنياهو التشريعية وتصريحات افيغدور ليبرمان تساهمان في هذه الاجواء السيئة. **لكن هذا شيئا ثانويا مقارنة مع الوقوف المطلق لاعضاء الكنيست العرب الى جانب منظمة ارهابية بشعة ليس في نظر اسرائيل فقط بل في نظر الدول العربية المجاورة.** إن المغزى الجوهري لاستنكار الخطوة السعودية وخطوة دول الخليج ضد حزب الله هو أنه ليس مهما حسب رأيهم كم يضر حسن نصر الله الموضوع العربي بشكل عام، والمهم هو أنه عدو لليهود. اعلان الجبهة والتجمع يؤكد أن على اسرائيل البحث عن جسر من فوق رؤوسهم باتجاه الجمهور العربي. وليس هناك خطوة أفضل من هذه".

صحيفة "معاريف"؛ بتاريخ 8.3.2016؛ "يجب طرد اعضاء الكنيست العرب الى البرلمان اللبناني" (الملحق الرابع)

تحت عنوان "نعم، إبعاد: حان الوقت لإيقاف خَرَّف أعضاء الكنيست العرب" نشرت صحيفة "معاريف" مقالة كتبها رئيس تحريرها، دان كسبيت، دعا من خلالها إلى إبعاد النواب العرب عن الكنيست وإرسالهم إلى البرلمان اللبناني.

وقال: "خروج أعضاء الكنيست العرب لإنقاذ منظمة حزب الله، من داخل البرلمان الإسرائيلي، تتغلب من ناحيتي على الاعتبارات الأخرى. أنا غير واثق أن هذا سيحدث، **ولكني سأسعد إذا ما مر قانون الإبعاد وسأفرح أكثر إذا ما تم إبعاد أعضاء الكنيست من التجمع الوطني الديمقراطي والجبهة الديمقراطية للسلام والمساواة من الكنيست نهائيًا. يجب وضع، مرة واحد وللأبد، خط أحمر واضح. ليجربوا قوتهم داخل البرلمان اللبناني".**

صحيفة "إسرائيل اليوم"؛ بتاريخ 9.3.2016؛ التحريض على اعضاء الكنيست العرب (الملحق الخامس)

نشرت صحيفة "إسرائيل اليوم" بتاريخ 9.3.2016 كاركاتيرًا تحريضيًا يظهر فيه زعيم حزب الله اللبناني، حسن نصر الله، وهو يمسك بصاروخٍ، بينما يقف وراءه عضوا الكنيست، أيمن عودة وجمال زحالقة، وهم يشجعانه ويقولان له "نحن ورائك".

صحيفة "معاريف"؛ بتاريخ 9.3.2016؛ "السلطة الفلسطينية هي جيش الارهابيين" (الملحق السادس)

نشرت صحيفة "معاريف" بتاريخ 9.3.2016 مقالة تحريضية كتبها نداف هعتنسي، الذي دعا إلى القضاء على السلطة الفلسطينية واصفًا إياها بـ "جيش الإرهابيين".

وقال: " الخوف والرعب سيطر على اسرائيل عند سماع تهديد السلطة الفلسطينية بوقف ما يسمى "التنسيق الامني"، الغاء اتفاق باريس واعلان المقاطعة على اسرائيل والتوجه الى الامم المتحدة. ما هو هذا الرعب وهذه المفاجأة؟ المذيعون والمحللون سارعوا لدق الاجراس وبعض الوزراء قالوا إنه لا داعي للخوف لأن الفلسطينيين يحتاجون الى التنسيق أكثر منا. إلا أنه في الظلام ومن غير أي قرار حكومي، خضع رئيس الحكومة للتهديد وسمح بمنح السلطة الفلسطينية نصف مليار شيكل. الحديث يدور عن اموال الضرائب التي تجبيها اسرائيل لصالح السلطة الفلسطينية بناء على اتفاق باريس، الذي هو جزء من اتفاق اوسلو. المفارقة هي أن السلطة الفلسطينية تهدد بالغاء هذه الاتفاقات. وفي الوقت الذي يقول فيه نتنياهو ويعلون إن أبو مازن وأتباعه يساهمون في التحريض على محاولات الطعن والقتل، فانهما يتنازلان ويمنحان الاموال الكثيرة من اجل التحريض والارهاب والتشهير بدولة اسرائيل. الآن بالتحديد، على خلفية تهديدات السلطة التي تم تطبيق بعضها وبعضها سيساعدنا، حان الوقت لازالة قناع الكذب. حان الوقت لفتح مواجهة من اجل انهاء وجود السلطة الفلسطينية. فهم يهددون بتمزيق اتفاقات اوسلو، لكن نحن يجب علينا تنفيذ ذلك".

وأضاف:" أولا، يجب وقف اللعبة التي تسمى "تعاون أمني". الحديث يدور عن مفهوم تم اختراعه في فترة الهذيان في الشرق الاوسط الجديد لشمعون بيرس، حيث حصلت الاجهزة الامنية على أمر بتغيير القرص في الرأس وتبني "التعاون" مع "النظراء". وبين هذا وذاك قُتل الكثير من الجنود والمواطنين الاسرائيليين على أيدي "شرطة" فلسطينيين وتبين الى أي درجة الحديث عن مفهوم غير منطقي وكاذب. حينما يزعم أحد في كتب التعليم الخاصة به أنه ليس لك حق في الحياة، وحينما يحرض الجمهور ويثني على من يذبح مواطنيك وحينما يستخدم البوابة الدائرية بالنسبة للارهابيين الذين تم القاء القبض عليهم. فان كل ادعاء حول التنسيق الامني هو مضلل ومستفز. عموما، السلطة باقية فقط بفضل قوة الجيش الاسرائيلي. ولولا وجودنا في يهودا والسامرة لكان مصيرها مثل مصير أتباعها في غزة الذين ذبحوا وطردوا".

وقال: " **من هنا، حان الوقت للتذكير بما نُسي: في ايلول 1993 على العشب الاخضر في البيت الابيض تم توقيع الاتفاق مع م.ت.ف الذي أدى الى اقامة السلطة الفلسطينية ودخول جنود المنظمة الارهابية الى يهودا والسامرة. ومنذ ادخال جيش الارهابيين الى داخلنا، نحن ننزف ونتعرض للهجوم بشكل غير مسبوق.** ايضا اثناء الفترة المسماة الانتفاضة الاولى لم يكن وضعنا أصعب مما هو عليه في فترة "السلام" لاوسلو. الانتفاضة الاولى قمنا بالقضاء عليها وأعدنا الهدوء والاستقرار الى أن تمت اقامة السلطة الفلسطينية. منذ 1967 سيطرت دولة اسرائيل على يهودا والسامرة بواسطة الادارة المدنية. ولكل مجال تمت اقامة مكتب برئاسة ضابط من هيئة الاركان. ولم تكن هذه الادارة بدون اخطاء، لكنها أدارت المناطق بصورة ناجعة ومستقيمة أكثر من السلطة الفلسطينية الفاسدة، لدرجة أن اليسار الاسرائيلي زعم في حينه أن اسرائيل تتمتع بفائض اموال في يهودا والسامرة. هيكل الادارة المدنية ما زال قائما اليوم ايضا وقد حان الوقت لاعادته من اجل العمل بالكامل. لقد بدأ عدد من الوزراء في التحدث مؤخرا عن ضرورة الاستعداد لليوم الذي يلي انهيار السلطة انطلاقا من نظرية أن هذا المخلوق سيتحطم قريبا. وليس واضحا اذا كان هذا سيحدث بشكل تلقائي. **إلا أن الامر الواضح هو أنه يجب علينا التسبب بحدوثه لأنه لا يوجد لهذا الجهاز الارهابي الحق في البقاء بيننا واستمراره في لعب الدور الذي يهدد وجودنا. لذلك، تهديدات قادة السلطة ليست سيناريو مخيف بل هي فرصة كبيرة".**

صحيفة "معاريف"؛ بتاريخ 9.3.2016؛ "الحياة أفضل بدون العرب" (الملحق السابع)

نشرت صحيفة "معاريف" بتاريخ 9.3.2016 مقالة عنصرية كتبها كالمان ليبسكيند في أعقاب استطلاع رأي أظهر موافقة أغلبية إسرائيلية على طرد العرب من البلاد. وقال ليبسكيند أن مشاعر اليهود بأن الحياة هنا ستكون أفضل بدون العرب هي مشاعر صحية ومن لا يشعر بذلك فهو مختل أو كذاب، كما زعم.

وقال: "أنا أوافق رئيس طاقم الباحثين، الذي أجرى البحث، بأن المعطيات تعبر بالأساس عن شعور داخلي. **وهذه المشاعر الداخلية، بخلاف جو الاستنكار الذي حاولوا إلصاقه بتلك المعطيات، تعلمنا أن هنالك الكثير من الصحة. ليس لأنه يجب طرد أحد ما من هنا، وانما لأن معظم من يعيش هنا ولا يفكر بينه وبين نفسه أنه كان من الأفضل أن لا تكون الأقلية العربية هنا، فهو شخص رومانسي أو كذاب، أو ربما مجرد إنسان يعاني من خلل ما.** المواطن اليهودي البسيط لا يجب أن يكون مفترسًا للعرب كي يستطيع رؤية ممثلي عرب اسرائيل في الكنيست، وهم يحاربون من أجل سمعة حزب الله الطيبة، **ويتمنى أن لا يكونوا جميعًا هنا. المواطن اليهودي المتوسط لا يجب أن يكون عنصريًا كي يرى أعضاء الكنيست العرب يقفون دقيقة حداد لذكرى المخربين الذين قتلوا الطفلة ابنة جيرانه، ويصلي كي تأتي الريح وتحملهم، لا يهم إلى أين".**

وأضاف: "يكفيه أن يرى كيف أن عرب إسرائيل يرون بأنفسهم فلسطينيين، كيف يحملون أعلام العدو في المظاهرات، كيف يقومون كلما أثار شيء ما غضبهم بالخروج لمفترق الطرق القريب والقاء الحجارة والزجاجات الحارقة تجاه كل من يسافر على الشارع ويبدو يهوديًا. صحيح، الحديث لا يدور حولهم كلهن، ولكن الحديث لا يدور أيضًا حول أفراد، وانما آلاف، وهم لا يحصلون على إدانة من جيرانهم الذي يقولون طوال الوقت أنهم يريدون التعايش والعيش المشترك بجوارنا".

موقع "إن آر جي"؛ بتاريخ 10.3.2016؛ الانفصال عن الفلسطينيين يعني المزيد من الارهاب (الملحق الثامن)

نشر موقع "إن آر جي" مقالة بتاريخ 10.3.2016 كتبها الصحافي أريئيل سيغال ادعى من خلالها انه على الرغم من الثمن الاخلاقي، الا انه يجب عدم الانفصال عن الفلسطينيين، لانه عندها سيكون المزيد من العنف والارهاب، على حد تعبيره.

قال: "في حال قيام دولة فلسطينية بإتفاق او انفصال احادي الجانب (خطر ملموس) لن تكون النتيجة المصالحة والهدوء، وانما المزيد من العنف، الارهاب والتهديد. هناك ثمن للوجود الاسرائيلي- ثمن اخلاقي، اقتصادي، امني. يجب عدم التجاهل لكن البدائل اكثر خطورة. لـ "الانفصال" احادي الجانب نداء مثير لكن بجوهره هو طفل صغير يغطي اعينه ويعتقد اننا لن نراه".

وأضاف: " المحاولة الغزية تعلمنا ان الانسحاب الاحادي الجانب يزيد من الهجوم. يتحدثون اليوم عن ميناء غزة. وبهذا منطق، الرغبة بوجود ميناء بمثابة نوع من الحياة الاعتيادية ذات مسؤولية محدودة جدا، هناك رغبة تنطوي على امكانية تهريب المزيد من السلاح للقطاع. وسيكون ذلك بمتناول ايديهم".

وقال: " بعد فك الارتباط كان لديهم الوقت، الهدوء والتمويل لجعل غزة نموذج تجريبي لدولة فلسطينية. لكنهم لا يريدون، لان الهدف هو النضال ذاته. ولذلك بشكل متناقض، غزة هي الاجابة، غزة كمثال. كل مفاوضات يجب ان تبدأ من هناك، من ناحية قدرة الفلسطينيين على التخلي عن الارهاب وعرض مستوى معين من الحياة الطبيعية واعادة الاعمار".

الملاحق:

الملحق الاول:

עוקף קלנדיה: לא ווייז סיכנה את החיילים, אלא שכנינו וצימאון הדם שלהם

לא אפליקציית ווייז סיכנה את החיילים שלנו, אלה שכנינו וצימאון הדם שלהם. וגם: היכן היו אבירי הסאטירה כשפוליטיקאיות מהימין הושפלו מינית בפריים טיים?
קלמן ליבסקינד
/
05/03/2016 18:26
תגיות :*סתיו שפיר אראל סגל חילוץ החיילים במחסום קלנדיה*

מחנה קלנדיה ביום שאחרי חילוץ החיילים. (צילום:פלאש 90)

שתף בפייסבוק שתף בטוויטר

1.יש לנו מנהג כזה, בכל פעם שהם מנסים לרצוח אותנו, לנסות להעביר נושא. כאילו שהעיסוק ברוע שלהם מביך אותנו. אנחנו עוברים לדבר על עניינים טכניים, אנחנו מתחילים לדון בסוגיות סמוכות, אנחנו ממהרים לדלג לנושא אחר, העיקר לא לדבר עליהם. על הערבים. שמא אם נעסוק בהם וננתח את ההתנהגות שלהם, מישהו עוד עלול לחשוב שאולי הרעיון שיש עם מי לדבר, לא באמת מוצלח כל כך .

כשנחטפו שלושת הנערים ניסינו להאשים בחטיפה את הטרמפים. כשהתחיל גל הטרור הנוכחי, ניסה ערוץ

טלוויזיה מרכזי אחד לתלות את האחריות בצעירה יהודייה שבעת ביקור על הר הבית קראה "מוחמד מת", ולהסביר שהיא פגעה ברגשותיהם של הערבים העדינים והביאה אותם לחרוג ממנהגם ולהגיב באלימות. אחרי רצח משפחת פוגל צוטטו דבריו של תת אלוף (בדרגתו אז) ניצן אלון, שאמר שמדובר בתגובה לפעולות תג מחיר. אחרי רצח בני הזוג הנקין היו מי שהסבירו שזו התגובה לרצח בדומא .

השבוע, אחרי ש**שני חיילי צה"ל נכנסו בטעות לקלנדיה** ואך בנס יצאו חיים, התברר שמי שנושאת באחריות היא לא אחרת מאשר האפליקציה של ווייז, שאפשרה את הנסיעה דרך מחנה הפליטים הפלסטיני, בלי להזהיר שמדובר במקום מסוכן. תוכניות אקטואליה מילאו שעות של מלל בעיסוק באפליקציה ובמגבלותיה, הכל כדי לא לעסוק בעניין עצמו. כדי לא להגיד שאלה לא הטרמפים שרוצחים וגם לא האפליקציות, אלא הערבים הם שרוצחים. כן, זה לא מתיישב באופן מדויק עם הפוליטיקלי קורקט, אבל מדי פעם מותר לסטות ממנו כדי להגיד את האמת .

והאמת היא שהתרבות של השכנים שלנו שונה מאוד מזו שלנו. הם לא דומים לנו ואנחנו לא דומים להם. נכון שבשיח הפוסט־מודרניסטי שמשתלט עלינו לא פעם, ישנה האמת שלנו והאמת שלהם, הצדק שלנו והצדק שלהם, הנראטיב שלנו וזה שלהם, ואף אחד מאלה לא נמצא מעל לשני, אבל כאמור מומלץ מפה לשם להיות אמיתיים ולדבר דוגרי. לשכנים הערבים שלנו יש נטייה מוגברת לאכזריות, לברבריות, לאלימות, לרצחנות ולדם, ולא צריך להתבייש לדבר על זה בקול .

נכון, ברמת הפרט, גם אצלנו אפשר למצוא אנשים רעים, רוצחים אכזריים או סתם בעלי יצר רע מוגבר. יש כאלה בכל חברה. אבל ההבדל הגדול בין חברות נבחן בשאלה עד כמה הברברים האלה נמצאים בשוליים, ועד כמה המרכז מתנער מהם .

ובמובן הזה עם העובדות יהיה קשה להתווכח. ערבים מסתובבים אצלי ביישוב בלי שום בעיה, וכשמגיעה שעתם להתפלל הם כורעים ליד הבית שלי בידיעה ברורה שלא יאונה להם רע. אם יפגוש בהם בכל זאת חוליגן אלים, גזעני ושונא וינסה לפגוע בהם, לעולם לא נמצא סביבו המון יהודי שמאפשר לו לקרוע אותם לגזרים לקול מחיאות כפיים. שום דבר מזה לא ברור מאליו כשמדובר בשכנינו. כל אחד מאיתנו יודע שטעות באפליקציית הניווט שתכניס אותו לכפר פלסטיני, עלולה לעלות לו בחייו. לא כי חוליה של חמאס תפגוש אותו. כי די בעוברים ושבים "רגילים" כדי לקרוע אותו לגזרים .

מישהו מאיתנו יכול לשכוח את הלינץ' ההוא ברמאללה, שבוצע בחיילי המילואים יוסי אברהמי וואדים נורז'יץ הי"ד לפני כ-15 שנה? לא ערבי ברברי שנתקלו בו באקראי רצח אותם, וגם לא חוליית מחבלים. מי שכילה באברהמי ונורז'יץ את זעמו היה ההמון. סתם אנשים. מאות אנשים שהתקבצו אל המקום רק כי הייתה להם הזדמנות לרצוח. הם עקרו את עיניהם, הם ריטשו את גופותיהם, הם תלשו את איבריהם ונופפו בהם בצהלה, הם ריסקו את ראשו של אחד מהם, הם דחפו מקל מטאטא לבטנו דרך הגרון והם העלו אותו באש .

ואת זה צריך תמיד לחזור, לזכור ולהזכיר. זה לא הטרמפים שרצחו את הנערים וזה לא הווייז שסיכנה השבוע את חייהם של החיילים. אלה השכנים הערבים שלנו, זו האכזריות שלהם, זו הרצחנות שלהם, זה צימאון הדם

שלהם. זה כל הסיפור וצריך להפסיק לברוח ממנו .

2.בתחילת השבוע פרסמה ח"כ סתיו שפיר ב"הארץ", תחת הכותרת "מתי בפעם האחרונה שמעתם פוליטיקאי שמדבר על אושר", טור שבו סיפרה בין השאר שהיא מרגישה מאושרת כשהיא רוכבת על אופניים. מכיוון שהטור הזה הצטרף לכמה תגובות והערות מביכות שפרסמה שפיר בעת האחרונה בעניינים שונים, החליט אראל סג"ל להגחיך אותה בתוכניתו "הפטריוטים" בערוץ 20. סג"ל חבש על ראשו פאה ג'ינג'ית, הריץ כמה דאחקות, ואז אמר על עצמו, בלשון זכר, "אני רוצה לרכוב על אופניים, בלי כיסא ."

אחרי השידור אמרתי לסג"ל את מה שאמרתי גם כעבור יומיים בתוכנית עצמה (אני משתתף בה פעמיים בשבוע) ואת מה שאני אומר עכשיו גם כאן. גם אם בניגוד למה שניסו בהמשך להדביק לו, הבדיחה של סג"ל הייתה על עצמו ולא על חברת הכנסת, היא הייתה בדיחה רעה, נמוכה וסרת טעם .

אלא שאת מה שקרה מאותו הרגע אי אפשר להגדיר אחרת מאשר טירוף מוחלט. שפיר עצמה נזכרה להיעלב רק כעבור יומיים, כשהסיפור תפס גובה. הרשתות החברתיות געשו. עיתונאים יצאו למתקפה על סג"ל ועל ערוץ 20. ח"כ קארין אלהרר (יש עתיד) - היחידה שחשפה מה באמת עומד מאחורי העליהום על סג"ל, שעומד אוטוטו להתחיל לשדר בגלי צה"ל, הבטיחה על דוכן הכנסת ש"אם מישהו חושב למנות אותו לתחנה הצבאית בלי לתת דין וחשבון, הוא טועה". ח"כ קסניה סבטלובה (המחנה הציוני), יושבת ראש השדולה לחופש העיתונות (!), פנתה למועצת הכבלים והלוויין בדרישה לפתוח נגד ערוץ 20 בהליך הפרה. שתי דקות אחר כך יצאה הודעה מהמועצה שההליך אכן ייפתח. בערב כבר הופיעה בטלוויזיה סתיו שפיר, שמעולם לא הצטיינה בעדינות כלפי מי שנראה לה ראוי להשתלחות, סיפרה כמה היא נפגעה והודיעה שהיא שוקלת לגשת למשטרה ו**להגיש תלונה על הטרדה מינית** .

וזה דורש כמה הערות. אף אחד מקוראי המדור הזה לא יכול להתבלבל לרגע באשר לעמדה שלי בענייני הטרדות מיניות. הטור הזה חבט בכל מי שנמצא נגוע בזה, ימין ושמאל, חילוניים ודתיים, אלה שהטרידו ואלה שהעלימו עין ממטרידים, כולל רבנים ופוליטיקאים חובשי כיפה שבאו מהמגזר שלי. דווקא מהמקום הזה, חשוב לי להגיד באופן הכי ברור שאפשר שאת הנזק הכי גדול למאבק בפגיעות מיניות גורמות אלו שבכל פעם שמישהו אומר עליהן משהו, רצות לטלוויזיה וצועקות "הטרדה מינית". כי מי ששם באותו סל, סל עבירות המין, את הבדיחה של סג"ל ואת החשדות לחמישה מקרי אונס של תת אלוף אופק בוכריס, לא רק שעושה מעשה מגונה בחוק למניעת הטרדה מינית, ולא רק שהוא מעיד על עצמו שהוא רואה בחוק הזה קרדום פוליטי ציני לחפור בו, אלא שהוא מכריז על עצמו כאויב הכי גדול של הטיפול בסוגיה החשובה הזאת. כי אם הכל הטרדה מינית, אז כלום לא הטרדה מינית .

סיפור מועצת הכבלים והלוויין, המפקחת על ערוץ 20, הוא עניין ששווה דיון בפני עצמו. ד"ר יפעת בן חי־שגב, יו"ר המועצה, עלתה ביום חמישי לשידור אצל ירון דקל ועמית סגל בגלי צה"ל וגמגמה את עצמה לדעת. במשך כמה דקות, במה שנשמע כמו שיחת חוץ מפיונגיאנג, התקשתה להסביר מי שם אותה לקבוע איזו בדיחה טובה ואיזו פחות, ובעיקר איפה היא נמנמה בעת כהונתה במועצת הרשות השנייה, כשסאטירה מינית

בוטה פי מיליון השפילה פוליטיקאיות מימין בפריים טיים של ערוץ 2 .

במשך שנים ארוכות לא הייתה אישה אחת מימין שהופיעה בתוכניות הסאטירה שלא הוצגה באופן משפיל מינית. אנשי התקשורת, שנפשם הרכה התערערה השבוע בעקבות בדיחה אחת של סג"ל, ישבו אז על הספה וגעו מצחוק. מועצת הרשות השנייה הצהירה אז שהיא מגינה על חופש הביטוי. ארגוני הנשים העבירו ערוץ ובחרו לעצום עיניים .

הם עצמו עיניים כשב"ארץ נהדרת" הציגו את רחוול המתנחלת כלסבית שנמשכת מינית אל יוקנת שלצדה. הם שתקו כשחיקו שם את איילת שקד נמרחת על המזבח בפוזה מינית, מתחת לנפתלי בנט שלצדה, ואומרת לו ש"מאז שהתחלת לדבר על סיפוח שטחי C אני כבר בוערת". הם נאלמו דום כשציפי חוטובלי ביקשה שם שיקריבו דווקא אותה על המזבח כי היא בתולה. לא הייתה להם מילה אחת להעיר כשב"בובה של מדינה" צחקו על כמות הילדים של אורית סטרוק, ושמו לה בפה את המשפט המבחיל הבא: "כהנא צדק שמהלידה השישית כבר לא צריך אפידורל, כי כל האזור שם למטה כבר מת". איפה היו אז כל הצבועים שקופצים היום? הטרדות מיניות מעניינות אתכם? פגיעה בנשים מעסיקה אתכם? על מי אתם עובדים?

ושלא תחשבו שהמצחיקנים האלה מ"ארץ נהדרת" מאמינים בעצמם בחופש הביטוי. כשח"כ יעקב כץ (כצל'ה) הושווה אצלם בתוכנית לקצין נאצי ובתגובה פתח עליהם פה והסביר להם איזה מנגנון תעמולה בדיוק הם מזכירים לו, אבירי הסאטירה האלה רצו לוועדת האתיקה של הכנסת להגיש נגדו תלונה. כי אלה הכללים שלהם. להם מותר לצחוק על כולם, ולאף אחד אסור להשיב .

חלק מהעיתונאים, שחיפשו לעצמם תירוצים כדי להסביר למה ל"ארץ נהדרת" מותר מה שלאראל סג"ל אסור, יצאו יצירתיים במיוחד. התוכנית של סג"ל היא לא סאטירה, הסבירו אחדים מהם, שהיו רוצים אולי שמפא"י תחזור לשעה קלה כדי לחלק פנקסים אדומים או תלושים שבהם כתוב למי מותר לצחוק על מי, ובאילו שעות. חוץ מזה, אני לא זוכר אף אחד מהם קופץ, לא כשביומן החדשות הבלתי סאטירי של גלי צה"ל כינה המגיש את ח"כ אורן חזן "ליצן", לא כשבתוכנית האקטואליה המאוד רצינית בערוץ 10 כינתה אותו אושרת קוטלר "היצור הזה", וגם לא כששמעון שיפר, בפאנל פוליטי בלתי פורימי בעליל, קרא לח"כ ענת ברקו "בהמה", לקול מצהלות החברים בשולחן. הרגישות של חסידי חופש הביטוי הללו, מסתבר שוב ושוב, חד־סטרית עד מאוד .

ומכיוון שמהפוליטיקאים אי אפשר לצפות לכלום, וגם לא מכל מיני פקידים בכל מיני מועצות, האכזבה הכי גדולה באה שוב מאותם עיתונאים, המתגלים בקלונם. עיתונאים, וכלי תקשורת וארגוני עיתונאים ואגודות עיתונאים ששוב נאלמים דום ולא מצליחים להתרומם לרגע מהמשבצת הפוליטית שלהם .

אנחנו נמצאים בעיצומה של מלחמה. מלחמה על חופש הביטוי. ולמעט בודדים, בודדים מדי, שהשמיעו השבוע הערה בעד זכותה של סאטירה להישמע גם מהצד הפוליטי שממנו היא לא מורגלת להישמע, כל מה שנשמע הוא קולה הרועם של דממה מעיקה ומבישה .

3.אני לא רוצה להרחיב כאן, אפרופו החלטת צה"ל לקצץ את מספר בעלי הזקנים, על הדרך הלא מכובדת שבה ניסו דובריו למכור לנו את ההחלטה הזאת. מסמכים שדלפו השבוע מתוך צה"ל לימדו שבניגוד לגרסה המרוככת ששווקה החוצה, הכוונה המקורית הייתה להכריח גם חיילים דתיים להוריד את זקנם. מסמך אחד העיד שצה"ל הגדיר מכסות זקנים שאליהם הוא שואף להגיע. מסמך אחר הראה כיצד גם במקרים שבהם מפקד היחידה והרב הצבאי העידו על חיילים שהם שומרי תורה ומצוות, החליט קצין השלישות להכריח אותם לגלח את זקנם .

מדובר בפרשה מבישה. בכתם גדול על צה"ל. אלף ראיונות של דוברים מוכשרים ומיומנים לא ימחו את העובדה שצבאה של המדינה היהודית עוסק במיון חיילים, שנדרשים לעבור שלוש ערכאות כדי להוכיח שהם ראויים להותיר על פניהם את מה שנתפס במשך דורות בכל הגלויות, אצל הסבא שלהם ואצל שכניו הגוים, כסמל של היהודי .

הסיפור הזה מגיע אחרי סערת הוצאת ענף תודעה יהודית מהרבנות הצבאית, ואי אפשר להסתכל עליו במנותק ממנה. צה"ל נראה כמי שעושה כל מאמץ להראות שאין לו עניין לתקן. אם משהו נראה לו דרוש תיקון - הוא בוחר לשבור. להפריד בכל מקום שניתן את ענייני הדת משגרת הפעילות של החיילים ולהוציא אותם החוצה .

משפט אחד שאמר השבוע דובר צה"ל, תת אלוף מוטי אלמוז, אפרופו הדיון על מקומם של הרבנים, הסביר את זה באופן הכי ברור שאפשר. "מי שצריך לדבר עם חיילים רגע לפני שהם נכנסים לקרב, ואולי אף מוסרים את נפשם, זה המפקדים". והמשפט הזה הוא תמצית הסיפור כולו .

נדמה שבעוד החברה הישראלית, לפחות במקום שבו היא מקבלת את החלטותיה הדמוקרטיות, קבעה שאין מקום להפריד את הדת היהודית מהמדינה היהודית, צה"ל מתחיל לבצע את ההפרדה הזאת על דעת עצמו, היכן שהוא יכול. כי המשפט הזה של דובר צה"ל רוצה לומר שלרבנים עם מורשת ישראל והמסורת היהודית שהם מביאים איתם אין מקום בצה"ל. שגם אם חיילים רוצים לומר פרק תהילים לפני היציאה לקרב או מבקשים שהרב הצבאי יחזק אותם בשיחה על שרשרת הדורות או על הקו שמחבר אותם לדוד המלך אין לאפשר להם זאת. שהרב יחזור לעסוק בהפרדה של בשר וחלב במטבחים ולא יתערב לנו במלחמות .

צה"ל החדש לא סומך עוד על הרבנים הצבאיים. הוא היה יכול להנחות אותם להחמיר עם מי שמבקשים לגדל זקן או להודיע להם שהוא החליט לשנות מדיניות, אבל במקום זה הוא מעדיף פשוט לדלג מעליהם. הוא לא רוצה את הרבנים במעגל קבלת ההחלטות. אפילו את ההחלטה מיהו שומר מצוות הראוי לאישור לגדל זקן הוא לא מוכן עוד להותיר בידיהם. צה"ל של גדי איזנקוט רואה ברבנים חבורה של מיסיונרים שאי אפשר לסמוך עליהם. לכן הוא הוציא מהם גם את ענף תודעה יהודית. זו לא פעולה סתמית. זו אמירה .

זה תהליך שיצא לאור רגע אחרי שמח"ט גבעתי אל"מ עופר וינטר העז להזכיר את אלוקי ישראל ואת שמע ישראל באיגרת שפרסם לחייליו לפני צוק איתן. צה"ל לא היה אף פעם במקום הזה, והעובדה שדובר צה"ל

מזהה סתירה בין תפקיד הרב לתפקיד המפקד ולא רואה אותם כמי שיכולים להשלים זה את זה, מעוררת דאגה. עד היום הובילה את התפיסה הזאת קבוצה פוליטית קטנה וקיצונית. כעת נראה שמאחורי הגב של מקבלי ההחלטות - זו הופכת להיות תוכנית העבודה של צה"ל .

האלוף ישעיהו גביש, איש חילוני, פרסם ערב מלחמת ששת הימים פקודת קרב לחייליו. "נצא למערכה זו ונכריע את האויב המתנכל לנו", כתב, וסיים ב"עלו והצליחו ויהי ה' עמכם". לפני שבועיים, לרגל הוצאת ספרו החדש, ראיין אותו ישי פרידמן לעיתון "שביעי" ושאל אותו על האמירה ההיא. "הבנתי שפה צריכה להיות אמירה... הרגשתי ש'יהי ה' עמכם' כל אחד יאמץ את זה לתוכו", הסביר .

"אתה לא אדם דתי", העיר לו המראיין, "אז מאיפה גייסת את אלוהים למלחמה?". "מה זאת אומרת מאיפה", השיב גביש בפליאה, "זה חדש? כל יהודי, כל ישראלי... אני חושב שרבים אימצו את המילים הללו ללבם."

http://www.maariv.co.il/journalists/journalists/Article-529094

الملحق الثاني:

סעודיה, בחריין, קטאר, איחוד־האמירויות, עומאן וכוויית הבריזו על חיזבאללה כארגון טרור ● אבל דווקא תברי הכנסת של בל"ד וחד"ש הוריעו שהם מגנים את ההחלטה "שמשרתת את ישראל וארה"ב" ● ראש הממשלה נתניהו תהה בכנסת: "נפלתם על השכלי"

עמיחי אתאלי | כותבו בכנסת

ההחלטה הערבית ייצאת לחבוט ידי חיזבאללה מפלגות בליד הדרישה הדחיפה אחמד בי הן מגנות את ההחלטה של כוויית הפארלי להבריר את חיזבאללה כארגון טרור האמרי כי "חיזבאללה נאמן במיוחד ישראלית גבר לבנון, והחלטה בזו משרתת את ישראל ואת ארצות־הברית". התגובות מהכנסת הפוליטית לא אחרות לבוא.

כשבוע שעבר הבריזו מדינות המפרץ, כתגובת סעודיה, כי חיזבאללה הוא ארגון טרור, בשל מעורבותו של הארגון בפעילות הבאות בסוריה, בלבנון, בעיראק וכו' תימן. מלבד סעודיה הבריזו במדינות המפרץ גם קטאר, בחריין, עומאן ואיחוד האמירויות. כמל"ר תקף אחמד את ההחלטה של מדינות המפרץ וטען כי "גם אם יש ביקורת על מעשיהו של חיזבאללה, אין הצדקה לבנות את הארגון". בבל"ד ובחד"ש הסבירו כי החלטת מדינות המפרץ מסתבנת מאחר שהוא מלבה עימות מדני שיעי וסיכסוך שטן למדינות השטן הערבי וסכ' מך הדמים מלבנון, סכסוכים ובעלים הערבי כולל. "השפלבה לא ראה לנכון לחניע את חיזבאללה, ארגון השיעבי חלק נכבד מהעם הלבנוני, כארגון טרור, על אף הביקורת על השתתפות הארגון בלחימה בסוריה", אמרו נדחים בבל"ד.

ממבגרת דיון שנערך אתמול בכנסת על יחסי הערב של ישראל תקף ראש הממשלה נתניהו

נסראללה

מדרישת את תברי הרשימה המשותפת האמר כי "עדיפות מרכזיות בעולם העיבי החליטי להסדיר על חיזבאללה כארגון טרור זו המשתמות חשיבה מאוד היא אפילו מרחיקת, אבל מה שלא פחות מרחיק זה שפתי מפלגות כאן בכנסת נתנו את ההחלטה. אתם הפציבו לגנות אתם כשפתי וכאללה יריה טילים על הבפריים שלכם אתם נפלתם על השפלי". גם ירדי יש עתיד ח"כ יאיר לפיד, ניבה האמר כי "תברי הכנסת האלה הם בי" דין לכנסת ישראל ולמדינת ישראל, מדובר על הבעות תמיכה באמתן מלוי בארגון טרור המתגדרה תחת הבישמון הלאומי של ישראל. חיזבאללה והא ארגון טרור רצחני שפאים על אזרחי ישראל באמתן קבוע ונמה הדי אנים יקרים. מי שמחלים לחשוב באדגון כזה הוא חלק ממעגל הסדות, ויש לו דם על הדיים בדיוק כמו למחבלים עצמם".

בתגובה למעיה מסרו תברי הכנסת של הדים "שראים ממשלה ישראל מסגידה שבעצם בית הפי" לבזה המעדי תפיכויות הנשם כמפרץ הן "מדינות קיב המתעבות. בינינו לבין חיזבאללה יש מחוק עצום, אדיאולוגית ועיבית. בניגוד לדעים של נתניהו, תברי התנבדנו ונתנבר לפגיעה באזרחים. מי שמייב הסבריים לציבור הוא דווקא מי שמתיבר לבית המלוכה הסעודי העומד מאחרי האנים האיעות הטלפיות הקיצוניות. אבל על הם ממש לא מעניין את נתניהו, מבחינתו הפרטים הם לא חשובים, וכמו שמשתב – זה שוב להסית נגבי הערבים בישראל".

הלחק השלישי:

זו לא סתם נפילה זו תמיכה בארגון טרור

דן מרגלית

" נפלתם על השכל ?"שאל אמש נתניהו את הח"כים הערבים שגוננו על חיזבאללה מפני ביקורת של סעודיה ומדינות המפרץ. לא, הם לא נפלו על הראש. הם מיצבו את עצמם במודע ובעיניים פקוחות מצידו האחר של המתרס. לרוע המזל לא מדובר בטעות, אלא בהחלטה תבונית החותרת לנתק כל זיקה ושיתוף פעולה ורצון טוב ומאמצי גישור בין יהודים לבין ערבים במתחם הקו הירוק.

עלובי הנפש באירוע הם קומץ היהודים שמשתלב עדיין ברשימה הערבית. לוותיקים יש הפריביל- גיה לזכור-64' :ב ירו חיילים ירדנים בחבר גרעין הנח"ל הקומוניסטי נעים ירמיהו, שחרש בשדות יד-חנה (הקיבוץ הקומוניסטי היחיד).חברו אברהם ג'ורי שיצא לחלצו נפגע ממטח נוסף ונהרג.

המנהיגים הקומוניסטים, שקיבלו תכתיבים מבריה"מ אשר תמכה בע- רבים, יצאו ליד-חנה. במכונית היו משה סנה, יאיר צבן, אפרים סנה ומאיר וילנר. זה האחרון - וסאל של רוסיה - העיר כאילו ייתכן שלא היה ירי ערבי אלא "פרובוקציה ישראלית ".הנוכחים תיעבו אותו אף על פי שלא השליכוהו מהמכונית. בתוך שנה פרשו רוב היהודים מהמפלגה. אך לא וילנר ודוד (סשה) חנין, אביו של הח"כ היהודי ד"ר דב חנין, שהוא עתה היהודי היחיד בסיעה המשותפת. התפוח לא נפל רחוק מהעץ.

לא כן הח"כים הערבים. רובם מזדהים עם אויבי ישראל ורוצים שלא יהיו לנו מכרים ברהט ושלא נקבלם כרופאים בבתי החולים, באוניברסיטאות ובהיי-טק מפני שרק כך יוכלו לשכנע את הציבור בנצרת, בברלין ובדבלין כי ישראל היא מדינת אפרטהייד. כל מה שמעיד על שיתוף פעולה וריסון ופשרה רע להם. יורשים טבעיים לוולדימיר איליץ' לנין, שלו מיוחסת האמירה כי "ככל שרע יותר - טוב יותר למהפכה".

לא רק הסיעה הערבית שתלה את זרעי הפורענות. ליזמות החקיקה של נתניהו בראש הליכוד, ובעיקר לכמה התבטאויות של אביגדור ליברמן, יש תרומה למשב הרוח הרעה. אך היא משנית בהשוואה להתייצבות המוחלטת של ח"כים ערבים לצד ארגון טרור, שהוא נתעב לא רק בעיני ישראל אלא גם אצל אחיהם במדינות השכנות.

הרי המשמעות המהותית של הגינוי למהלך של סעודיה ומדינות המ- פרץ נגד חיזבאללה היא שלדעתם לא חשוב כמה חסן נסראללה מזיק לעניין הכלל-ערבי, ובלבד שהוא אויב של היהודים. הודעת בל"ד וחד"ש מלמדת שישראל צריכה לחפש גשר (נדיב) אל הציבור הערבי מעל לראשיהם. אין צעד טוב מזה.

הלחק הרביע:

כן, השעייה: הגיע הזמן להפסיק את ההתחרפנות של הח"כים הערבים

בבת אחת הפכו חברי הכנסת מבל"ד וחד"ש את חוק ההשעייה למהלך חיוני ומידתי. חברי פרלמנט שיוצאים נגד הגדרת חיזבאללה כארגון טרור, מתחננים שירחיקו אותם

בן כספית
/
08/03/2016 06:20

תגיות : *בן כספית* *חוק ההשעיה*

חנין זועבי מגיעה לדיון בוועדות הבחירות. (צילום:מרק ישראל סלם(

שתף בפייסבוק שתף בטוויטר

" מה קרה לכם, התחלקתם על השכל?", שאל אתמול ראש הממשלה בנימין נתניהו את חברי בל"ד וחד"ש,

זעמו של נתניהו, מעל בימת הכנסת, היה מלאכותי. הם בעצם עשו לו את היום. הוא לא היה יכול לבקש יותר. בבת אחת הפך "חוק ההשעיה", שהסעיר את השבוע שעבר, למהלך נחוץ, חיוני ומידתי. חברי פרלמנט שיוצאים נגד הגדרת ארגון רצחני כחיזבאללה כארגון טרור, פשוט מתחננים שירחיקו אותם מהפרלמנט. גם הטיעונים המלומדים והנדושים לזרא של בל"ד וחד"ש כבר מיצו את עצמם מזמן. למה הם מתעקשים להמשיך להתבטא במונחים מהאלף שעבר ?

האמת פשוטה וכואבת: חיזבאללה הפך לארגון טרור רצחני ברגע שהחליט לא להניח את נשקו ולהרפות מישראל אחרי שאהוד ברק נסוג לקו הבינלאומי. עד אז, הם נלחמו על אדמתה של לבנון. היה להם סוג של קייס. מאותו רגע, הם הפכו לא רק לאויבי צה"ל או היהודים במדינת ישראל, אלא לאויבי כל תושביה. ערבים

ויהודים כאחד. הם גם לא ממש מבדילים ביניהם כשהם משגרים מטחי רקטות על נצרת, או יישובי הגליל האחרים .

ארגון טרור רצחני. לוחם חיזבאללה. צילום: רויטרס

חיזבאללה ממשיך לתקוף, להפציץ, לחטוף ולהרוג חיילים, להפציץ אוכלוסיה אזרחית ולדבר על "צעידה לירושלים". חסן נסראללה הוא כהן דת שיעי קיצוני, כל קשר בינו לבין שלום או תהליך שלום, מקרי ביותר. אז נניח שלא נתעקש ולא נדרוש מערביי ישראל לצאת למערכה נגד חיזבאללה. יש להם בעיות דחופות יותר כרגע. כשהם יוצאים נגד הגדרת חיזבאללה כארגון טרור על ידי מדינות המפרץ, ערביות סוניות כמוהם, זו חציית קו אדום. התחרפנות כוללת.

שינסו את כוחם בפרלמנט הלבנוני

לא הייתי מאלה שחוק ההשעיה זעזע מאוד. בסך הכל, יש חוקים דומים גם בפרלמנטים אחרים בעולם, במדינות דמוקרטיות מישראל. 90 חברי כנסת זה רף גבוה, כמעט בלתי ניתן לחצייה. היה ברור שהחוק בעיקר הצהרתי, עוד קופון שגוזרים כמה חברי כנסת פופוליסטיים, בראשם ראש הממשלה שהתנחל בקמפיין קבע על קולות הימין תוך פזילה מבוהלת לכיוון ליברמן ובנט. הבעיה שלי עם חוק ההשעיה היתה בעיקר ההקשרים, המסה הקריטית של חוקים, נאומים, הצהרות רהב והמשך התנכלות לדמוקרטיה שניתכים מכל עבר, לא כי יש צורך אמיתי בהם, אלא כי חברי הכנסת של הליכוד מנסים לשפר את סיכוייהם להיבחר גם בפעם הבאה .

יציאתם של חברי כנסת ערבים להצלתו של ארגון כחיזבאללה, מתוך הפרלמנט הישראלי, גוברת מבחינתי על השיקולים האחרים. אני לא בטוח שזה יקרה, אבל אשמח אם חוק ההשעיה יעבור ואשמח עוד יותר אם הח"כים של בל"ד וחד"ש יורחקו מהכנסת לצמיתות. צריך לשרטט, פעם אחת ולתמיד, קו אדום ברור. שינסו

את כוחם בפרלמנט הלבנוני.

חוץ מזה, היה אתמול בכנסת עוד יום של חול. האופוזיציה ממטירה על עצמה אש תופת בתוך הנגמ"ש, שמזכיר יותר את שלדי המשוריינים הניצבים על הג'אנטים בדרך לירושלים. אין מנוע, אין גלגלים, אין סיכוי להגיע לירושלים. להרצוג היה נאום טוב מעל הדוכן, הבעיה היא שלאראל מרגלית היה נאום לא פחות טוב בישיבת הסיעה, שממנו התפתחה מהומה רבתי בין כולם לכולם. יאיר לפיד ממשיך, בינתיים, במסעו (המוצלח) לעבר תדמית ה"ביבי משודרג" שהוא משוכנע שתסלול עבורו את הדרך לירושלים, מימין .

את המצב מאזנים הח"כים בקואליציה: לאורן חזן הצטרפו אתמול אברהם נגוסה ודודי אמסלם, שנטשו את המליאה כי הוחלט לא להעלות את שארית הפלאשמורה לישראל. ההחלטה לגבי הפלאשמורה מוצדקת. גם כאן, יש צורך דחוף בקו תיחום ברור. בטרם ממשיכים להזרים לכאן קרובי משפחה רחוקים של קרובי משפחה עוד יותר רחוקים, כדאי שנלמד איך קולטים, משקמים ומחבקים את אלה שכבר עלו. נגוסה ואמסלם בסוף יבינו, ויחזרו .

http://www.maariv.co.il/journalists/Article-530486

الملحق الخامس:

الملحق السادس:

להביא את היום שאחרי: הרשות הפלסטינית מתקיימת בזכות צה"ל

האיומים של בכיריה על כך שהיא צפויה לקרוס בקרוב אינם תסריט אימה אלא הזדמנות גדולה. אין למנגנון הטרור הזה זכות קיום בתוכנו, והמשך תפקודו מסכן את קיומנו

נדב העצני

/

09/03/2016 12:58

תגיות: *הסתה רשות פלסטינית*

אבו מאזן, יו"ר הרשות הפלסטינית. (צילום:רויטרס)

שתף בפייסבוק שתף בטוויטר

חיל ורעדה תקפו את ישראל עם הישמע איום הרשות הפלסטינית להפסיק את מה שמכונה "התיאום הביטחוני,"

מדובר בכספי מסים שגובה ישראל ומועברים לרשות הפלסטינית רק בגלל הסכמי פריז, שהם חלק מהסכמי אוסלו. כמה פרדוקסלי שדווקא אותם מאיימת הרשות לבטל. כך, בעוד נתניהו ויעלון מסבירים עד כמה אבו מאזן ואנשיו גורמים בהסתה שלהם לניסיונות הדקירה והרצח, הם מתקפלים ומעבירים כסף גדול לתעשיית ההסתה, הטרור וההתנכלויות למדינת ישראל .

דווקא עכשיו, על רקע איומי הרשות, שחלקם כבר מומשו וחלקם יעזרו רק לנו, הגיע הזמן להסיר את מסכת הכזב. זה הזמן לפתוח במערכה להפסקת קיומה של הרשות הפלסטינית. הם אומנם מאיימים לקרוע סופית את הסכמי אוסלו, אבל אנחנו חייבים לבצע.

ראשית, צריך להפסיק את משחק הנדמה לי המכונה "שיתוף פעולה ביטחוני". מדובר במושג שהומצא בעידן הזיות המזרח התיכון החדש של שמעון פרס, כאשר מערכת הביטחון קיבלה פקודה להחליף את הדיסקט בראש ולאמץ "שיתוף פעולה" עם "המקבילים". בין לבין נרצחו הרבה חיילים ואזרחים ישראלים בידי ה"שוטרים" הפלסטינים, והתברר עד כמה מדובר במושג תלוש וכוזב. כאשר מישהו טוען בספרי הלימוד שלו שאין לך זכות קיום, כאשר הוא מסית את הציבור ומשבח את מי שטובח את אזרחיך, כשהוא מפעיל דלת מסתובבת לגבי טרוריסטים שנתפסו, כל טענה בדבר תיאום ביטחוני היא מטעה ומקוממת. בכלל, הרשות מתקיימת רק בגלל הכוח של צה"ל, ואלמלא הנוכחות שלנו ביהודה ושומרון היה גורלה כגורל גייסותיה בעזה, שנטבחו וגורשו.

לכן הגיע הזמן להזכיר נשכחות: בספטמבר 1993, על מדשאת הבית הלבן, נחתם עם אש"ף ההסכם שמתוקפו הוקמה הרשות הפלסטינית, ומתוקפו הוכנסו חיילי ארגון הטרור הזה ליהודה ושומרון ולעזה. מאז הכנסת צבא המחבלים לתוכנו אנחנו מותקפים ומדממים, כפי שלא דיממנו מעולם קודם לכן. גם בתקופה המכונה האינתיפאדה הראשונה לא היה מצבנו קשה כמו מאז עידן "השלום" של אוסלו. ואת האינתיפאדה הראשונה ריסקנו והשבנו את השקט והשלווה, עד להקמת הרשות הפלסטינית.

מאז 1967 החזיקה מדינת ישראל בשטחי יהודה ושומרון באמצעות מנגנוני המינהל האזרחי. לכל תחום הוקם משרד ובראשו קצין מטה - קמ"ט. המינהל הזה לא היה חף מכשלים, אבל הוא ניהל את השטח בצורה אפקטיבית וישרה בהרבה מהישות הפלסטינית המושחתת. עד כדי כך שהשמאל הישראלי טען בזמנו שישראל נהנית מעודפי הכספים ביהודה ושומרון. השלד של המינהל האזרחי קיים גם היום, והגיע הזמן להחזיר אותו לפעולה מלאה.

שרים שונים החלו לדבר באחרונה על הצורך להיערך ליום שאחרי קריסת הרשות, מתוך הנחה שהיצור הזה יתרסק בקרוב. לא ברור אם הדבר יקרה מעצמו, אבל כן ברור שאנחנו חייבים לגרום לו להתרחש, כיוון שאין למנגנון הטרור הזה זכות קיום בתוכנו, והמשך תפקודו מסכן את קיומנו שלנו. לכן, איומי בכירי הרשות הם ממש לא תסריט אימה אלא הזדמנות גדולה .

http://www.maariv.co.il/journalists/Article-530659

الملحق السابع:

תוצאות הסקר בנושא גירוש ערבים מעידות רק על תחושות בטן בריאות

מי שגר פה ולא מהרהר בינו לבין עצמו שהיה פה יותר טוב בלי המיעוט הערבי, הוא או רומנטיקן, או שקרן, או סתם אדם שמשהו דפוק אצלו

קלמן ליבסקינד

/

09/03/2016 07:06

תגיות: *סקר יחסי יהודים ערבים*

מהומות ערביי ישראל ביפו. (צילום(jaffa48.com:

שתף בפייסבוק שתף בטוויטר

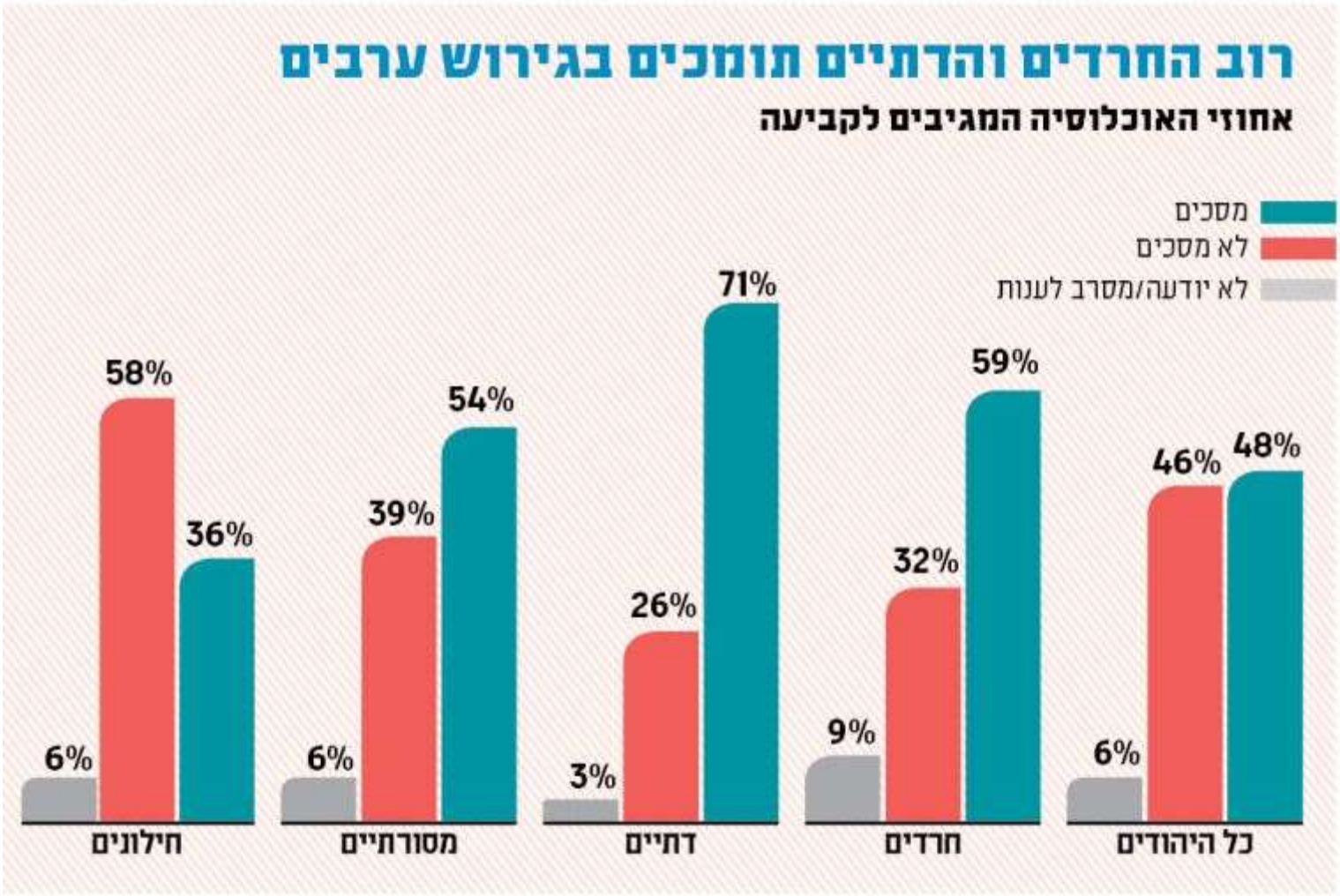
זה היה אך מובן וצפוי שמתוך אוסף הנתונים שיצאו מהסקר המעניין של מכון המחקר "פיו" את הכותרות יתפוס הנתון"צריך לגרש או להעביר ערבים מישראל" .השאלה, כפי שנוסחה, מעט מקשה להסיק מסקנות, משום שהיא מעומעמת ולא ברורה. האם מדובר בכל הערבים, תהא עמדתם ופעילותם מול ישראל אשר תהא? האם מדובר בתושבי אום אל פאחם או שמא בתושבי ג'נין? האם הכוונה היא להעלות אותם בכפייה על משאיות ולזרוק אותם מעבר לגבול, או אולי לנהל איתם מו"מ על עזיבה בהסכמה תמורת פיצוי נאות, בסגנון שאותו מקדם עמי איילון מול המתנחלים, בניסיונותיו לפתות אותם לעזוב את הבית?

אפשר להעריך בזהירות שאין כאן חצי מדינה שמבקשת לאסוף את הערבים מבתיהם באישון ליל ולהעביר אותם את הגבול, ואם יש כאן מיעוט קטן כזה, ניתן להמר שהוא יודע שהמשאלות שלו אינן בנות ביצוע. מכיוון שכך, אני נוטה לקבל את הערכתו של ראש צוות החוקרים, שערך את המחקר, שלפיה הנתון שהוא קיבל מבטא בעיקר "תחושות בטן". ותחושות הבטן האלה, בניגוד לאווירת ה"אוי וויי" שהיו מי שניסו

להדביק להן, מלמדות על הרבה מאוד בריאות. לא בגלל שצריך לגרש מפה מישהו, אלא בגלל שמי שגר פה ולא מהרהר בינו לבין עצמו שהיה פה יותר טוב בלי המיעוט הערבי, הוא או רומנטיקן, או שקרן, או סתם אדם שמשהו דפוק אצלו .

המשיכו לעקוב **בעמוד הפייסבוק שלנו**

האזרח היהודי הפשוט לא צריך להיות זולל ערבים גדול כדי לראות את נציגיהם של ערביי ישראל בכנסת, כשהם נלחמים על שמו הטוב של ארגון חיזבאללה, ולרצות שהם כולם לא יהיו כאן. האזרח היהודי הממוצע לא צריך להיות גזען כדי לראות חברי כנסת ערבים עומדים דקת דומייה לזכרם של מחבלים שרצחו את הילדה של שכניו, ולהתפלל שתבוא הרוח ותישא אותם, לא משנה לאן .

סקר: רוב החרדים והדתיים תומכים בגירוש ערבים

די לו לראות איך ערביי ישראל רואים את עצמם פלסטינים, איך בהפגנות הם מניפים את דגלי האויב, איך

בכל פעם שקורה כאן משהו שמרגיז אותם הם יוצאים אל הצומת הקרוב ומידיים אבנים ובקבוקי תבערה בכל מי שנוסע בכביש ונראה כמו יהודי. נכון, לא מדובר בכולם, אבל גם לא מדובר בבודדים, אלא באלפים, ובכאלה שלא זוכים לגינוי מצד שכניהם, שמעידים על עצמם כל הזמן שהם רוצים רק דו־קיום וחיים משותפים לצדנו .

ועוד שתי הערות. לפני קצת יותר מעשר שנים החליטה הממשלה לגרש מבתיהם עשרת אלפים יהודים, אזרחים נאמנים ושומרי חוק. נכון, זה לא היה גירוש למדינה אחרת, אבל עדיין זה היה גירוש אלים, שהרס ישובים שלמים ומחק חבל פורח מעל פני האדמה. אם זכרוני המקשיש אינו מטעה אותי, לא שמעתי אז איש מאלה שנזעקו מהסקר הנוכחי, שהייתה לו בעיה מוסרית עם המהלך ההוא .

ונקודה אחרונה. בניגוד לניסיון להציג כל הזמן את מי שמתנגדים לנישואי תערובת כחבורה קטנה של קיצוניים הזויים, מסתבר מהסקר ש־97% מהיהודים (אגב, נתון זהה למוסלמים) מעידים על עצמם ש"לא יחושו בנוח" אם ילדם ימצא לעצמו בן זוג שאינו יהודי. הרוב הזה ברור ומוצק כל כך, שלפי הסקר יש הרבה יותר שמאלנים שרוצים לגרש ערבים, מיהודים שמוכנים שהבת שלהם תינשא לערבי. או במילים אחרות, אולי אנחנו לא מתלהבים משיטות העבודה של ארגון להב"ה, אבל כמעט כולנו מזדהים עם המאבק נגד התבוללות.

الملحق الثامن:

למרות המחיר המוסרי: אסור להיפרד מהפלסטינים

בין אם תוקם מדינה פלסטינית בהסכם ובין אם בהיפרדות חד צדדית, התוצאה לא תהיה שקט ופיוס - אלא יותר אלימות, טרור ואיומים. אסור להתעלם, אבל החלופות מסוכנות

אראל סג"ל | 10/3/2016 12:02

נוכח המציאות המזרח תיכונית, נראה כי השסע הפוליטי בישראל פחות קשור באידיאולוגיה או תפיסות טריטוריאליות ויותר לסאב טקסט פנימי. גבולות ההסכמה האמיתית הרבה יותר רחבים. הקיטוב הוא חברתי וקשור ברובו במאבק על ההגמוניה.

יש מידה של צדק בטענה שאם ממשלת שמאל הייתה בשלטון, הימין היה ברחובות. מצד שני, אלו שבעבר גינו את הימין כמי שרוקד על הדם, פצחו השבוע בסטפס סוער. נדמה שגם הימין וגם מה שהיה פעם מכונה שמאל תקועים בסטגנציה מחשבתית ובאינפנטיליות.

שער שכם, ירושלים. "מאה שנות מלחמה מאחורינו, ככל הנראה מאה לפנינו. התלהמות אינה תכנית עבודה". צילום: יונתן זינדל, פלאש 90

יש בימין מי שטועה לחשוב שניתן לעצור את גל הטרור בשיטת זבנג וגמרנו, שיש מתכון צבאי לחסל כוונות של מחבלת שביצעה פיגוע כי בעלה היכה אותה ערב קודם. אין פטנטים. מאה שנות מלחמה מאחורינו, ככל הנראה מאה לפנינו. התלהמות אינה תכנית עבודה.

השמאל והמרכז-שמאל, ומה שהיה פעם יאיר לפיד - אותו עייפתי כה מלנסות להגדיר, דורשים פתרון מדיני שנע בין התנתקות חד צדדית, חידוש המו"מ עם הפלסטינים או ועידה אזורית. הבעיה, שכולם יודעים על קיומה, הינה שדרישות המינימום הפלסטיניות לא מגרדות את המקסימום הישראלי.
» הירשמו למהדורה המרכזית וקבלו כל יום ב-15:00 את הכותרות הכי מעניינות

בואו נשחק בנדמה לנו

לצורך הדיון, נשחק משחק: נניח חוזרים לשולחן המו"מ, ישראל מסכימה לחזור לקווי 67', חלוקת ירושלים, פינוי התנחלויות, הכל כולל הכל. אבל, עדיין נותר הקטע עם זכות השיבה. תפנימו, הפלסטינים לעולם לא יוותרו על זכות השיבה.

אבל יודעים מה, בוא נמשיך עם הפנטזיה של שתי מדינות לשני עמים ונאמר, וואלה הפלסטינים ויתרו על זכות השיבה לתוך תחומי הקו הירוק. והנה קמה מדינה פלסטינית, ריבונית. המזרח התיכון בכאוס מוחלט. פליטים פלסטינים מסוריה הם כעת פליטים חדשים בירדן. מה המקום הכי אטרקטיבי באזור? התשובה ברורה.

ונניח יכנסו למדינה הפלסטינית רק חצי מיליון פליטים, תרחיש ריאלי, מה יקרה? נכון להיום, אחרי שהושקעו בפלסטינים סכומי עתק, גבוהים פרופורציונאלית מאשר שיקום יפן אחרי מלחמת העולם השנייה, הרשות כמעט קורסת. תארו לעצמכם את עוצמת הכאוס כשהרשות המושחתת והחולה תצטרך לקלוט חצי מיליון פליטים, אוכלוסייה קיצונית ועוינת מרודה. הפלסטינים בשחיתותם והסתאבותם לא מסוגלים לקלוט אותם.

הצפות ברצועת עזה. "תארו לעצמכם את עוצמת הכאוס כשהרשות המושחתת והחולה תצטרך לקלוט חצי מיליון פליטים". צילום: איי.אף.פי

בין אם תוקם מדינה פלסטינית בהסכם (לה לה לנד) ובין אם היפרדות חד צדדית (סכנה קצת יותר מוחשית) התוצאה לא תהיה שקט ופיוס אלא יותר אלימות, יותר טרור, יותר איומים. יש מחיר לנוכחות הישראלית - מחיר מוסרי, מחיר כלכלי, מחיר ביטחוני. אסור להתעלם, אבל החלופות מסוכנות. ל"היפרדות" חד צדדית יש אפיל סקסי אבל במהותה היא ילד קטן שמכסה את העיניים וחושב שלא רואים אותו.

הניסיון העזתי מלמד אותנו שנסיגה חד צדדית רק מגבירה את התוקפנות. מדברים היום על נמל בעזה, ויש היגיון רב בכך, יהיה לחמאס מה להפסיד, הרצון בנמל מעיד על סוג של נורמליות ושוב בערבון מוגבל מאוד, יש מצב שהשאיפה לנמל כרוכה באפשרות להבריח עוד נשק לרצועה. ובכלל, היה להם את זה ביד.

אחרי ההתנתקות היה להם את הזמן, השקט והמימון לעשות מעזה פיילוט למדינה הפלסטינית. אבל הם לא רצו ולא רוצים, כי המטרה היא המאבק עצמו. ולכן ובאופן פרדוקסלי, עזה היא התשובה. עזה כמשל. כל מו"מ צריך להתחיל משם, מבחינת יכולתם של הפלסטינים לזנוח את הטרור ולהציג מידת מה של נורמליות ושיקום.

http://www.nrg.co.il/online/1/ART2/760/092.html#:cv